॥ २३ ॥ तेन यथाबिलद्वारमार्गेण ॥ २४ ॥ आत्मनोराज्यं मृगयता मार्गयताऽनेन तत्र बिलद्वारे संरुद्धः निरुद्धगतिकः कृतः ॥ २५ ॥ एकेनवश्चेणेति ॥ अन्यत्सर्वं मम् हृत्वेत्यर्थः ॥ २६ ॥ अपविद्धोनिरस्तः ॥ २७ ॥ ऋष्यमूकं प्रविष्टोस्मि ॥ अन्यत्र निर्भयस्थितिमलभमानः ॥ अत्रनिर्भयस्थितिःकथं तत्राह ॥ दुराधर्षमिति ॥ मतंग

119911

विकोशमानस्यतुमेसुग्रीवेतिपुनःपुनः॥यतःप्रतिवचोनास्तिततोहंभृशदुःखितः॥२३॥पादप्रहारैस्तुमयाबहुभिःपरिपातितं॥ततो हंतेननिक्रम्ययथापुरमुपागतः॥ २४॥ तत्रानेनास्मिसंरुद्दोराज्यंचगयतात्मनः॥ सुग्रीवेणचश्सेनविस्चत्यत्रावसौहदं॥ २५॥ ए वमुकातुमांत्रविश्वेणैकेनवानरः॥ तदानिर्वासयामासवालीविगतसाध्यसः॥ २६॥ तेनाहमपविद्वश्वहतदारश्चराघव॥ तद्भयाच महींसर्वीकांतवान्सवनार्णवां ॥ २०॥ ऋष्यमूकंगिरिवरंभार्याहरणदुःखितः ॥ प्रविष्टोस्मिदुराधंषवालिनःकारणांतरे॥२८॥एत त्तेसर्वमाख्यातंवैरानुकथनंमहत्॥अनागसामयोप्राप्तंव्यसनंपश्यराघव॥२९॥वालिनश्वभयात्स्यसर्वलोकभयापह॥कर्नुमई सिमेवीरप्रसादंतस्यनिग्रहात्॥ ३० ॥ एवमुकःसतेजस्वीधर्मज्ञोधर्मसंहितं ॥ वचनंवकुमारेभेसुग्रीवंप्रहसन्निव॥ ३१ ॥ अमोघाः सूर्यसंकाशानिशितामेशराइमे॥तस्मिन्वालिनिदुर्वतेपतिष्यंतिरुषान्विताः॥३२॥यावत्तंनिहपश्येयंतवभार्यापहारिणं॥तावत्सजी वेत्पापात्मावालीचारित्रदूषकः॥३३॥ आत्मानुमानात्पश्यामिमग्नस्वंशोकसागरे॥त्वामहंतारियप्यामिबाढंप्राप्त्यसिपुष्कलं॥३४॥ तस्यतद्वनंश्रुत्वाहर्षपौरुषवर्धनं॥सुग्रीवःपरमप्रीतःसुमहद्दाक्यमववीत्॥३५॥ शापलक्षणे कारणविशेषेसित वालिना दुराधर्षं दुष्पवेशं॥२८॥

वैरानुकथनं वैरकारणं ॥ २९ ॥ वालिनइति पंचमी ॥ ३० ॥ ३१ ॥ रुषान्विताः रुष्टेनमया पातिताः ॥ ३२ ॥ चारित्रदूषकः निषिद्धानिषिद्धज्ञानवन्त्वेसति जीवतो अतुर्भार्यापहारात् ॥ ३३ ॥ आत्मानुमानात् अयं शोकाब्थिमग्रोरिपुहृतदारत्वात्मद्वदित्यनुमानं बाढं प्राप्त्यसि भार्या पुष्कलं राज्यंच ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

कि॰कां॰

119 911